

Brussel, 4 oktober 2018
(OR. en)

12856/18

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0108(COD)**

JAI 971
COPEN 336
CYBER 223
DROIPEN 149
JAIEX 128
ENFOPOL 491
DAPIX 303
EJUSTICE 131
MI 690
TELECOM 324
DATAPROTECT 207
CODEC 1606

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	Raad
nr. vorig doc.:	12115/18
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees bevel tot verstrekking en het Europees bevel tot bewaring van elektronisch bewijsmateriaal in strafzaken - Oriënterend debat

1. In juni 2016 riep de Raad op tot een gemeenschappelijke EU-benadering om de strafrecht-spraak in de cyberruimte te verbeteren. In het bijzonder riep de Raad op tot maatregelen die de samenwerking met niet in de EU gevestigde dienstverleners stroomlijnen en die wets-handhavingsinstanties en rechterlijke autoriteiten vlotte instrumenten voor het verkrijgen van elektronisch bewijsmateriaal verschaffen. Na een uitgebreid deskundigenoverleg en raadplegingen met de lidstaten en relevante belanghebbenden heeft de Commissie in april 2018 een voorstel ingediend voor een verordening betreffende het Europees bevel tot verstrekking en het Europees bevel tot bewaring van elektronisch bewijsmateriaal in straf-rechtelijke procedures ("het voorstel")¹.

¹ Doc. 8110/18.

Het voorstel strekt ertoe een alternatief mechanisme voor bestaande instrumenten van internationale samenwerking en wederzijdse rechtshulp in te voeren. Het voorstel heeft specifiek betrekking op problemen die voortvloeien uit het vluchtige karakter van elektronisch bewijsmateriaal en het "verlies van locatie"-aspect door nieuwe procedures in te stellen voor snelle, efficiënte en doeltreffende grensoverschrijdende toegang.

2. Het voorstel bouwt voort op en houdt een ontwikkeling in van het beginsel van wederzijdse erkenning zoals bepaald in artikel 82, lid 1, VWEU, en garandeert tegelijk de rechtszekerheid voor autoriteiten, dienstverleners en betrokken personen. Het voorstel biedt de mogelijkheid dat een rechterlijke autoriteit in de uitvaardigende staat onder bepaalde voorwaarden een bevel rechtstreeks kan richten tot een dienstverlener of zijn wettelijke vertegenwoordiger in een andere lidstaat. De rechterlijke autoriteit in de lidstaat waar de dienstverlener of zijn wettelijke vertegenwoordiger zich op dat moment bevindt, hoeft daarbij niet te worden betrokken. Die autoriteit zal alleen optreden om het bevel te erkennen en ten uitvoer te leggen indien de dienstverlener er geen gevolg aan geeft.
3. Gezien de specifieke operationele behoeften en technische aspecten in verband met de toegang tot elektronisch bewijsmateriaal toonden vele lidstaten zich verheugd over het voorgestelde project en wezen ze op het belang van een efficiënte en snelle praktische oplossing die op wederzijds vertrouwen is gebaseerd.
4. Andere delegaties uitten diverse bekommernissen en suggereerden een verplichting te introduceren op grond waarvan een andere lidstaat, via een kennisgeving aan de rechterlijke autoriteiten van die lidstaat, de gelegenheid moet worden geboden bij de procedure te worden betrokken teneinde de wettigheid van het bevel en eventuele belemmeringen voor de tenuitvoerlegging ervan te beoordelen. Op basis van de resultaten van die beoordeling zouden de rechterlijke autoriteiten bezwaar kunnen maken tegen de tenuitvoerlegging van het bevel.

5. Deskundigen hebben twee verschillende oplossingen voor een dergelijke kennisgevingsprocedure uitvoerig besproken:
- kennisgeving aan de lidstaat van de dienstverlener of zijn wettelijke vertegenwoordiger, of
 - kennisgeving aan de lidstaat van de persoon van wie de gegevens worden opgevraagd.
6. Uit de debatten bleek dat er steun was voor de in de ontwerpverordening bepaalde oplossing en de verschillende voorstellen voor de kennisgeving, maar dat er ook bedenkingen waren.

Aangezien deze kwestie aan de kern van het voorstel raakt, moet ze worden opgehelderd voor een vlot verloop van de verdere onderhandelingen. Het voorzitterschap wil daarom van de ministers horen:

- of zij de in de ontwerpverordening beschreven aanpak bevestigen; of
- dat zij die aanpak willen wijzigen door een systeem van kennisgeving in te voeren.

Welke staat moet in het laatste geval in kennis worden gesteld (de lidstaat van tenuitvoerlegging of de lidstaat van de betrokken persoon)?

Gezien de vooruitgang die tot nu toe is geboekt en teneinde de onderhandelingen tegen december tijdig af te ronden, verzoekt het voorzitterschap de ministers een compromisoplossing in overweging te nemen waarbij de kennisgeving *ter informatie* aan de autoriteiten van de lidstaat van tenuitvoerlegging of de lidstaat van de betrokken persoon wordt gedaan. Op basis daarvan kan de in kennis gestelde autoriteit overleg voeren met de uitvaardigende lidstaat, zonder dat zij evenwel het recht heeft tegen de tenuitvoerlegging van het bevel bezwaar te maken.